

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges til EM2019 at omdele en evaluering af reglerne for prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner mellem koncernforbundne selskaber, hovedaktionærer og faste driftssteder ("transfer-pricing"). Dette med henblik på at fastslå, om reglerne bør strammes for at forhindre aggressiv skatteplanlægning, herunder overholdelse af armslængdeprincippet.

(Medlem af Inatsisartut Henrik Fleischer, Siumut)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Finanser og Nordisk Samarbejde)

Indledningsvist skal jeg på Naalakkersuisut vegne takke for fremlagte beslutningsforslag, der vedrører et emne, der ligger Naalakkersuisut meget på sinde.

Med beslutningsforslaget stilles der forslag om, at Naalakkersuisut pålægges til EM 2019 at aflevere en evaluering af de gældende regler for prisfastsættelse af kontrollerede transaktioner.

Forslagsstilleren begrundet forslaget med den udbredte opfattelse af, at visse selskaber anvender aggressiv skatteplanlægning til at minimere skattebetalingen i Grønland.

De regler, der regulerer dette, er primært § 36 a og § 36 b i Inatsisartutlov om indkomstskat. § 36 a pålægger kontrollerede parter at handle på armslængdevilkår. Og § 36 b fastsætter de skattepligtiges pligt til at selvangive og dokumentere kontrollerede transaktioner.

Beslutningsforslaget vedrører i særdeleshed det dokumentationskrav, de skattepligtige har i medfør af § 36 b. Efter bestemmelsen skal virksomhederne udarbejde dokumentation for kontrollerede transaktioner, som på anmodning skal fremsendes til skatteforvaltningen.

Der er ikke i lovgivningen i dag fastsat præcise regler for den dokumentation, virksomhederne skal udarbejde. Det følger dog af bemærkningerne til loven, at dokumentationen skal være af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af om priser og vilkår er fastsat i overensstemmelse med, hvad uafhængige parter ville have aftalt. Som det mindste indebærer det, at virksomhederne redegør for, hvorledes priser og vilkår for kontrollerede transaktioner rent faktisk er fastsat. Det er som udgangspunkt den skattepligtige, der må vurdere, om der er behov for yderligere dokumentation. Det fremhæves dog i bemærkningerne til loven, at skatteforvaltningen vil lægge vægt på OECD's retningslinjer for transfer pricing.

Det beror således på en vurdering fra skatteforvaltningens side, hvorvidt grundlaget for priser og vilkår er tilstrækkeligt dokumenteret. Såfremt dette ikke er tilfældet, eller hvis der ikke er handlet på armslængdevilkår, kan Skattestyrelsen tilsidesætte dokumentationen og foretage skattemæssige korrektioner.

Som det indledningsvist blev nævnt, vedrører beslutningsforslaget et emne, der ligger Naalakkersuisut meget på sinde.

Som et udslag af dette har Naalakkersuisut på denne samling derfor fremlagt et forslag, pkt. 191, der som et af sine hovedmål skal stramme op reglerne om dokumentation af kontrollerede transaktioner i § 36 b.

Forslaget afspejler nye retningslinjer og anbefalinger fra OECD til bl.a. dokumentationskravet. Med lovforslaget er der således tale om væsentlige ændringer af § 36 b.

Som noget centralt bemyndiges Naalakkersuisut i lovforslaget til at fastsætte nærmere regler for den dokumentation, som virksomhederne skal udarbejde. Såfremt forslaget vedtages, er det intentionen at fastsætte regler, der pålægger et dokumentationskrav, der svarer til OECD's retningslinjer. Dette indebærer, at der kommer til være mere præcise krav til dokumentationen. Dokumentationen opdeles i en fælles dokumentation og en landespecifik dokumentation, og skal bl.a. indeholde en beskrivelse af virksomhedens kapitalstruktur, organisation og transaktioner med kontrollerede parter.

Lovforslaget indeholder desuden krav om, at multinationale koncerner med en omsætning på mere end 5,6 mia. kr. skal udarbejde en land-for-land rapport.

Det er vurderingen, at de nye regler kan give Skattestyrelsen bedre muligheder for, at gennemskue virksomhedernes kapitalstruktur og handelsmønstre. Skattestyrelsen får derved bedre muligheder for at fokusere kontrolindsatsen på de transaktionstyper, hvor der er størst risiko for at armslængdeprincippet ikke overholdes.

Naalakkersuisut er således enig med forslagsstiller om, at der kan være behov for fokus på området og for at se på området bredt.

Naalakkersuisut mener dog, at det er et u hensigtsmæssigt at udarbejde en evaluering af reglerne til EM 2019. Såfremt lovforslaget pkt. 191 vedtages i den foreliggende form, vil dette medføre, at der evalueres på regler, der pr. 1. januar 2019 erstattes af nye regler. Og der vil ikke være tilstrækkelig med erfaringer med de nye regler, som kan danne grundlag for en evaluering.

På baggrund af den foreliggende situation, vil Naalakkersuisut derfor fremsætte følgende ændringsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at omdele en evaluering af reglerne og administrationen heraf for prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner mellem koncernforbundne selskaber hovedaktionærer og faste driftsteder ("transfer-pricing"), som indeholdt i forslaget EM2018/191, når reglerne har været gældende i 5 år. Dette med henblik på at fastslå, om reglerne bør strammes for at forhindre aggressiv skatteplanlægning, herunder overholdelse af armslængdeprincippet.

Hovedformålet med ændringsforslaget er således, at udskyde tidspunktet for evalueringen.

For at en evaluering er meningsfyldt, bør den være baseret på erfaringerne med de nye reglers virkning, herunder den praksis, der bliver dannet gennem de sager, som Skattestyrelsen gennemfører. Det er typisk en flerårig proces at gennemføre sager om kontrollerede transaktioner, idet sagerne er tunge at løfte administrativt, og kan ende med sager i Skatterådet og, i sidste ende, retssager, før de er endeligt afsluttede.

En udskydelse af en evaluering til de nye regler har virket i godt 5 år, vil give et langt bedre grundlag for en evaluering, og derfor også for at svare på, om der er behov for yderligere stramninger af reglerne og for rammerne for administrationen heraf.